

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської та японської філології

Курсова робота
з корейської філології
на тему:

РОЗМОВНО-ПОБУТОВА ЛЕКСИКА КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ

Студентки групи Кор 26-21
факультету східної і слов'янської філології
денної форми здобуття освіти
Освітньої програми:
Корейська мова і література та переклад,
західноєвропейська мова
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.066 _ Східні мови та літератури
(переклад включно),
перша – корейська
Турчиної Дар'ї Олександрівни

Науковий керівник:
Пророченко Наталія
Олександрівна
Національна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

ВСТУП	2
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ РОЗМОВНО-ПОБУТОВОЇ ЛЕКСИКИ	4
1.1.Історія розвитку розмовно-побутової лексики корейської мови	6
1.2.Лексичні особливості розмовно-побутової лексики корейської мови	11
1.3.Територіальні діалектизми у розмовно-побутової лексики сучасної корейської мови.	13
Висновки до Розділу 1	17
РОЗДІЛ 2. ДОСЛІДЖЕННЯ СТИЛІВ СПІЛКУВАННЯ, ЇХ ФОРМУВАННЯ ТА СЛОВОТВІР У РОЗМОВНО-ПОБУТОВІЙ ЛЕКСИЦІ КОРЕЙСЬКОЇ	18
2.1.Ономатопейчна лексика, як невід’ємна частина мови повсякденного вжитку	23
2.2.Прислів’я та приказки як джерело формування розмовно-побутової лексики	25
Висновки до Розділу 2	26
ВИСНОВКИ	27
주석	30
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	31

ВСТУП

В останні десятиліття спостерігається підвищений інтерес до Республіки Корея. Це і корейська хвиля (проникнення культури Південної Кореї далеко за її межі – музика, мода, кіноіндустрія та інше), і науково-технічний потенціал країни з відомими та надійними брендами, що вже встигли зарекомендувати себе на світовому ринку, і чарівний східно-сучасний світ краси. Дивовижно, що не зважаючи на такий успіх у світі досить небагато інформації про культуру корейців. Так само в Кореї не має орієнтації на іноземних споживачів. Так, наприклад, англійських версій корейських сайтів майже немає. Отже, комунікативна складова недостатньо розвинена, що ускладнює поглиблення як бізнесового так і культурного спілкування. Розмовно-побутове мовлення є найпоширенішим і вживається всіма групами суспільства. Воно представлене різноманіттям граней і варіацій поєднання лексичних, морфологічних, синтаксичних, фонетично-емоційних складових, які дають можливість мовцям передавати словами різне забарвлення і глибину суті. Відсутність розуміння культурних витоків формування лексики позбавляє можливості взаєморозуміння. Все вищезазначене підводить до актуальності теми дослідження.

Актуальність теми дослідження обумовлюється тим, що вивчення та дослідження корейської мови на теренах України, відносно сусідніх держав, почалося нещодавно та на даний момент не достатньо розвинені. Зараз будь яка людина, що починає вивчати цю тему стикається з проблемою малої кількості тематичної літератури саме українською мовою від українських авторів. Вивчаючи як історію, так і культуру можна скласти більш широке уявлення про мову та глибше осмислити саме її природу. Безумовно на розвиток та формування мови впливає багато факторів – геополітичне положення, культури і мови сусідніх країн, історичні епохальні події та світові економічні напрямки розвитку.

В даній роботі досліджується розмовно-побутова лексика корейської мови, її складові, фактори, що вплинули на її формування, особливості словотвору.

Мета курсової роботи: виявити особливості формування та використання розмовно побутової лексики корейської мови.

Для досягнення цієї мети було сформульовано наступні завдання:

1. Виявити вплив історичних факторів на формування розмовно-побутової лексики.
2. Дослідити словотвір розмовно-побутової корейської мови.
3. Охарактеризувати територіальні діалекти корейського півострову.
4. Проаналізувати вплив соціальної ієрархії на розмовно-побутову лексику корейської мови.
5. Розглянути відмінності ономапопеїчної корейської лексики.
6. Окреслити фольклорні нариси в розмовно-побутовій лексиці.

Об'єкт дослідження: лексика корейської мови.

Предмет дослідження: розмовно- побутова лексика корейської мови.

Матеріал дослідження: територіальні діалектизми, ономапопеїчна лексика, історичні форми слів, морфи, лексеми та фольклор. В роботі розглянуто близько 250 розмовних корейських слів переважно з книги Ki-Moon Lee (2011) A history of the Korean language Cambridge university press.

Для вирішення поставлених завдань використовувалися **методи:**

- порівняльно-історичний метод який дозволяє встановити закономірності розвитку, виявлення факторів впливу на формування методів словотвору та зміну словникового запасу мови;
- зіставний метод для виявлення спільного та відмінного корейської лексики та лексики інших мов;
- структурний метод дослідження завдяки якому було розглянуто зв'язок мовних елементів та їх взаємовідношення в розмовно- побутовій лексиці корейської мови.

Практична цінність роботи полягає в структуруванні особливостей творення слів, поглиблення знань що до витоків формування лексем та формування сучасних аналогів, узагальнення розуміння природи розмовно-побутової лексики корейської мови.

Матеріал даної роботи можна застосовувати при викладанні дисциплін корезнавчого спрямування, а також на мовних курсах .

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ РОЗМОВНО-ПОБУТОВОЇ ЛЕКСИКИ

Для того аби дослідити сучасну розмовно-побутову лексику необхідно зрозуміти та розібрати історичні корені формування мови, вплив інших держав та релігій в різні епохи.

Розмовно-побутова лексика є невід’ємною частиною існування людини в соціумі. Вона описує предмети, явища та події що відбуваються в побуті людей, їх ставлення до них. Розмовно-побутова лексика не обмежується чіткими правилами, такими як побудова речень, словотворення тощо. Можна сказати, що мова це в своєму роді «еко система», яка змінюється її носіями та трансформується разом з ними. Як в живому організмі деякі її частини відмирають, з’являються нові, або з плином часу змінюють свою форму та призначення.

Розмовно побутову лексику можна розділити на два типи:

- ✓ Лексика загального вжитку, яку використовують всі носії мови, і яка формує основний словниковий запас. Це розмовно-літературна лексика, що пов’язує розмовно-побутові слова за допомогою чітких правил.
- ✓ Лексика соціально діалектично обмежена, яка формується групами, прошарками, громадами підкреслюючи їх особливості, відмінності або спільності. Це простонародна лексика, що вживається в невимушеній бесіді, мовець надає словам певного забарвлення та оцінку (Скрипник, 2004, с.149). Хоча різниця між цим двома групами досить хитка, все ж варто їх розглядати окремо. Якщо перший тип буде зрозумілим для будь якої людини, що опанувала мову, то другий тип матиме певні слова, що будуть зрозумілими лише для вузького прошарку населення. Такі слова називають діалектичними.

Формують соціально-діалектичну лексику наступні групи діалектизмів:

1. Соціальна група діалектизмів характерна для певного прошарку людей і вона незліченна – жаргонізми, арготизми, сленг, просторіччя та професіоналізми. Арготизми або мова арго – це вид соціального діалекту, яким може користуватися будь яка група людей, задля уникнення розуміння сторонніми суті розмови. Мові арго присутнє експресивно стилістичне забарвлення,

завдяки якому арготизми швидко переходять з вуст в уста. Арготизми відрізняються від професіоналізмів тим, що мають синонімічний відповідник з лексики загального вжитку (Шестакова, 2020, с.111-113).

2. Нові арготизми та професіоналізми з'являються, майже, щодня. Жаргон відрізняється від літературної мови специфічною лексикою та вимовою, але позбавлений власної граматики. Сленг не має загально визнання, використовується в певних групах людей або субкультурах. Просторіччя відображує особливості мови нації.
 - Територіальні діалекти формуються в громаді, яка проживає на певній території, для якої характерні власні культурні і побутові традиції. На відміну від соціальних діалектів, такі діалекти формуються протягом певного історичного періоду.

Державна мова Когурьо сформувалась в 4 столітті на основі мовної групи Пуйо та Сукші. Унітарна корейська мова формується в 7 столітті. 70% словникового запасу складала слова держави Шілла, проте писемність була китайською. Загалом панувала мода на все китайське. Так, наприклад, з 757 року всі географічні назви писались двома китайськими ієрогліфами, відбувалась синіфікація імен (односкладове прізвище на початку та двоскладове ім'я в кінці). З 5 по 7 століття формується писемність Іду (гібридна форма писемності, що поєднувала китайські ієрогліфи та корейські граматичні форми).

Як наслідок розділення Кореї на дві різні держави з принципово різними цінностями, спостерігається утворення розходження ознак і властивостей власне корейської мови в формуванні варіантів мови – північного і південного. Проте відмінності цих варіантів не настільки суттєві, щоби створювати суттєві перешкоди для розуміння один одного.

Цікавою характеристикою розмовно-побутової лексики корейської мови є дериваційний спосіб словотворення. Найпоширенішим способом творення нових слів є афіксальний спосіб, коли вносяться зміни в корінь слова за допомогою афіксів. Значна частина афіксів припадає на склади, що мають ієрогліфічне походження ханча. Перевагою таких складів є їхня здатність передати за допомогою двох-трьох літер

значення цілого слова, що робить їх досить продуктивними. Яскравим прикладом словотворення афіксами є суфіксальний спосіб. В другому розділі роботи розглянуто використання найпоширеніших та найпродуктивніших суфіксів сучасної корейської мови.

1.1. Історія розвитку розмовно-побутової лексики корейської мови

Фонетичні побічні ефекти можуть проявлятися в трьох основних явищах:

- запозичення груп слів, або їх одиниць;
- стимулювання формування фонетичних процесів в мові спадкоємниці фонетичною системою субстратної мови;
- поява, так званого, іншомовного акценту, в мові-спадкоємці через копіювання повноцінних фактів, які охоплюють різні галузі.

Знання, щодо мовної спорідненості та генеалогічних об'єднань мов накопичуються протягом століть. Корейська мова не належить до жодної мовної родини і вважається ізольованою, хоча деякі лінгвісти та мовознавці припускають, що свої корені вона бере з Манжурії. Загалом є чотири гіпотези до якої мовної родини належить корейська мова.

- Алтайська гіпотеза (популярно в корейськими та радянськими мовознавцями);
- Японська гіпотеза (популярна в Японії; суть полягає у походженні корейської мови від японської);
- Макро-алтайська гіпотеза (корейська та японська мова споріднені та належать до алтайської мовної сім'ї);
- Дравидійська гіпотеза (корейська мова бере свій початок в Південній Індії);

В протокорейський період існувало три групи мов на території сучасної Кореї:

- Хан (північні, напів-кочові, племена) – належать мови махан, чінхан, пьонхан;
- Сукшін (Манжурія, південний Сибір, північ Кореї);
- Пуїо (Манжурія, південний Сибір, північ Кореї);

У 1446 році Король Седжон-те-ван зібрав 40 найкращих учених Чосону та наказав їм створити алфавіт, який був би зручним для народу. До цього часу Корея мала свою мову, проте не мала своєї писемності. Натомість використовувались

китайські ієрогліфи ханча (більшість з яких адаптували до корейської вимови і в оригінальній китайській мові їх немає). Створений алфавіт має лише 17 приголосних та 11 голосних. Саме через малу кількість букв стає зрозумілою фраза Седжон-те-вана: «Розумний зможе вивчити його за одну годину, а дурний за одну ніч. За допомогою нього можна записувати як тече вода та дме вітер». Спочатку алфавіт мав назву **훈민정음** "Хунмінчоним" – вчення до народу про правильні звуки. Вперше хангиль з'являється в офіційних документах лише в 1894 році після реформи Кабо. Попри те, що після створення хангиль дуже довгий час майже не використовувався, це був необхідний крок для подальшого розвитку власне корейської мови. Проте навіть в наші дні вкраплення ханча можна побачити в повсякденному житті. Наприклад, в назвах закладів, газетах, гаслах чи лозунгах, новинах, книжках, а також на надгробках. Щороку відзначається державне свято, день Хангилю 15 січня.

Можна побачити велику різницю між корейською мовою носіїв Республіки Корея та носіїв Корейської Народно-Демократичної Республіки. Це пов'язано з впливом різних мов та культур на дві частини країни. Порівнюючи мову південно-корейців з північно-корейцями можна виділити декілька вагомих відмінностей.

Вплив Китайської цивілізації на корейську мову був величезним і досить тривалим. Китайські інституції та вчення глибоко проникли в мову та сфери суспільного життя. Але слова та морфемі китайського словника не були звичайними запозиченнями. Нові терміни та поняття не були взяті шляхом відтворення вимови жителів Китаю. Скоріше корейці запозичили літературні системи. Вони створювали своє читання ієрогліфів не на основі того, що чули, а маючи за основу систему співвідношень.

Багато слів давньої корейської мови зникли з плином часу. Наприклад, слово молодість мало вимову близьку до **복**, проте в середньо корейській мові цього слова вже немає. Або ж візьмемо давньо корейське слово громада, поселення **벌**, яке зустрічається в багатьох географічних назвах (Ki-Moon Lee, 2011, с. 74-75).

Також присутня трансформація слів, що залежить від сторін розмови та їх соціального статусу та віку, яку більш детально розглянуто в другому розділі даної роботи.

Мова Кореї раннього середньовіччя має багато запозичень з монгольської мови. Корея головним чином контактувала з монголами через Китай. Монголи це в першу чергу кочівники, тому найбільше запозичень було взято зі сфери конярства, соколиного полювання та військовою справою. Хоча з Корьо-са ми можемо побачити, що було багато запозичень з назв рангових посад (Ki-Moon Lee, 2011, с. 96-97).

Словниковий запас пізнього середньовіччя перебував під сильним впливом релігій та філософії того часу. Починаючи з періоду трьох держав та до кінця епохи держави Корьо, буддизм сильно впливав на словниковий запас корейців, здебільшого через класичні китайські форми. Однак у пізньому Корьо буддизм був замінений конфуціанством (Ki-Moon Lee, 2011, с. 235-238).

В ранньо-модерний період багато слів корейської мови змінили своє значення. Наприклад, прикметник «**여비**» означав «жалюгідний» в середньовічній Кореї, але в ранньо-модерний період слово змінило своє значення на «милий». Також семантичний дрефт можна побачити на прикладі слів «**엘리**», що середньовічно корейською мовою означало «дурний», та «**셈**» - молодий (дитина, немовля). Але в ранньо-модерні часи «**엘리**» перейшло в значення «маленький, молодий», а «**셈**» мало значення «молодий, трохи молодший за когось». Інший приклад, дієслово «**사랑어**», що середньовічно корейською мало два значення «любити» та «обдумувати», проте зараз воно використовується лише в першому значенні (Ki-Moon Lee, 2011, с. 282-283).

Писемність прийшла на корейські землі з території Китаю, а оскільки всі наукові роботи і документація велась китайськими ієрогліфами, писати класичною китайською мовою корейські слова було досить складно. Тому в корейській мові

багато запозичень з китайської мови, близько 65%. До прикладу слово «небо» корейською 천공 (cheongong) походить від китайського 天空 (Tiānkōng).

В той час, як питома корейська лексика складає 35%, інші 5% запозичення з інших мов. З приходом ери індустріалізації та здобуттям Кореєю незалежності все більше запозичень з'являється з англійської мови. З біль ніж 20 000 запозичених слів з не азійських країн в корейській мові 90% складають запозичення саме з англійської мови (Литвиненко, 2012, с.162). Це пов'язано з тим, що починаючи з корейської війни Південна Корея мала дуже тісний зв'язок з США.

Завдяки дослідженням можна розділити всі англо-американізми в корейській мові на три групи:

- власне запозичені,
- вкраплення,
- кальки.

Запозиченнями вважаються мовні одиниці, які прийшли в мову через усне мовлення. Ознаками запозичення є:

- вживання в різних жанрах літератури або усній мові різних верств населення, разом із фіксацією у тлумачних словниках;
- фонетична адаптація;
- морфологічна адаптація;
- здатність утворювати сполучення із власне корейськими та словами.

Вкрапленнями вважаються слова, словосполучення або частини речення не адаптовані корейськими лексичними одиницями.

Кальки вважаються слова або словосполучення що мають дослівний переклад з слова або словосполучення англійської мови.

Особливу увагу у розгляді запозичень слід приділити такому явищу як конглішу – англо-американські запозичення, натуралізовані граматичною системою корейської мови. Хоча насправді його історія в корейській мові бере початок з часів японської окупації. Нові англо-американські запозичення потрапляли в корейську мову через призму японської мови. Наприклад, англійське слово- television

японською мовою звучить, як- テレビ terebi, а воно в свою чергу перетворюється на корейське 텔레비. І хоча після отримання незалежності багато запозичень набули корейського вигляду, все ще залишається багато слів, що звучать японською мовою.

Конгліш має свою класифікацію і поділяється на шість груп:

1. Прямо запозичені слова, наприклад 아이스크림 – морозиво.
2. Скорочені запозичення (під впливом різних зовнішніх чинників скорочувались для зручності мовця), наприклад 노트북 –ноутбук.
3. Гібридна лексика (поєднання корейських та англійських слів), наприклад Vinyl + 봉투(конверт) = 비닐봉투 – пластиковий пакет
4. Кальки (дослівний переклад слова з англійської мови), наприклад 불 (вогонь) – lighter – запальничка.
5. Фонетично змінені слова (слова, що пристосувались до фонетики корейської мови, змінившись до невпізнанності), наприклад 커피 – кава.
6. Компілюючі поняття (були створені носіями мови, але під впливом іншої культури, втратили своє початкове значення), наприклад 오토바이 – Motorcycle – мотоцикл.

Розглянемо більш детально, чому ж саме конгліш набув такої популярності.

По-перше, запозичені лексеми мають відтінок «сучасності» і вживаються частіше у розмовній мові на протигагу традиційним власне корейським або ханмунним лексемам із тим же значенням. Схожий процес відбувається і в українській мові. Молодь у всіх напрямках соціального життя прагне бути сучасною та походити на країну, яка задає тренди. Найбільший вплив на появу нових слів має Сполучені Штати Америки.

По-друге, корейська лексика відрізняється складною семантикою, різниця між значеннями слів дуже тонка. В той час, як англійською мовою для передання того ж сенсу достатньо сказати одне слово замість трьох корейських. Наприклад, три

синоніма ханмунних слів: 날씬하다 – стрункий, 멋지다 – модний, 말쑥하다 – прибраний, акуратний можна замінити одним англійським словом 스마트 – smart (розумний, привабливий), яке має більш загальну семантику і може замінити всі три значення – 그 아이들이 너무 스마트해요. – Той айдол дуже приваблива. Таким чином, причиною запозичень є їх більш загальна й широка семантика, що дозволяє замінювати ними декілька власне корейських і ханмунних синонімів.

По-третє, причиною широкого вживання конглішу є економія зусиль. Справа в тому, що значна частина англо-американізмів має більш коротку та менш граматично складну форму. Крім того, вони не лише описують нові поняття чи явища, а й замінюють вже існуючі сталі відповідники корейської мови. Наприклад, людину, що їздила на власному автомобілі, називали 자가용차를 자기가 운전하는 사람 – людина, що керує сама власним автомобілем. Зараз це поняття замінено на 오너드라이버.

Четвертою причиною використання запозичень є необхідність заміни вже закарбованого на підсвідомості людей певного емоційного забарвлення слів, які з'явилися з плином історії. До прикладу, ханмунне слово 사공 (човняр) історично має негативне значення, пов'язане з ризиком і злиднями, а слово конглішу 워터맨 (човняр, з англійського water man) має нейтральне значення (Литвиненко, 2012, с.163-165).

Ще однією з тенденцій розвитку корейської мови, було утворення подвійних приголосних унаслідок асиміляції консонантних сполучень.

1.2. Лексичні особливості розмовно-побутової лексики корейської мови

Для того аби зрозуміти побудову корейської лексики варто проаналізувати та розкласти по полочках її наповнення. Досліджуючи словотвір в корейській мові можна вичленити словоформу та морф.

Словоформа – це відокремлювана в потоці мовлення значна частина, яка має свободу переміщення та нездатна роз'єднуватися. Основа словоформи це та частина,

яка залишається після відкидання всіх додаткових часточок. В складі словоформ є морфи, які є мінімальною взаємозамінною складовою будь якої словоформи. Вони змінюють відтінок, характер слова або додають йому певного емоційного забарвлення.

Морфи поділяються на:

- кореневі,
- базові,
- афіксальні,
- афіксоїдні,
- формативні,
- флексійні.

Кореневі та базові морфи – невід’ємна частина слова, які здатні повністю збігатись з основою.

Афіксальні та афіксоїдні морфи наявні не у всіх словоформах і не повністю збігаються з основою. Афіксальні діляться на суфіксальні, префіксальні та постфіксальні (залежить від розташування морфеми у слові) морфи. Так само і афіксоїдні діляться на суфіксоїдні, квазіпрефіксальні та квазісуфіксальні.

Формативні морфи при взаємозаміні у слові змінюють її форму. Взаємодія флексійних морфів спричиняє зміну позиційної форми предикативу. (Морф і морфема)

Такий спосіб творення слів набагато краще поєднується з граматичними правилами мови аніж іншомовні запозичення. Також він не викликає складнощів у носіїв мови під час вжитку або вимови.

На письмі в корейській мові використовуються ханча (написання китайськими ієрогліфами корейських слів), що при словотворенні може використовуватись як для чисто корейських слів, так і до слів іншомовного походження. До того ж, вони можуть розташовуватись в препозиції, постпозиції або навіть в корені слова.

У такому способі творення нових слів є багато переваг, проте є і недолік. Це – омонімія. Записуючи слова ієрогліфами ми бачимо різницю одиниць на письмі проте не у вимові. А записуючи ієрогліфи хангилом різниця між першими втрачається, і

виникають омоніми. Звісно завдяки контексту можна зрозуміти про що саме йде мова, проте це ускладнює читання або прослуховування тексту через множинне трактування деяких слів.

Тенденції останніх років словотворення тяжіють до спрощення, у зв'язку із чим у деяких випадках загальноприйнятими стають стандарти, які не відповідають мовним нормам. Це, наприклад, скорочення складу -적, що використовується для перетворення іменника: 언어적 차이 → 언어 차이 – мовні відмінності; 상징적 기호 → 상징 기호 – символ. Доцільність такого спрощення викликає питання, адже оскільки таке скорочення не узгоджується з мовними нормами, в деяких випадках неможливо здійснити таке скорочення через те, що спрощений варіант уже відповідає іншому визначенню: 언어적 기호 вербальний символ – 언어 기호 мовний або лінгвістичний знак. Менш критичними скороченнями є упускання присвійної частки -의, а також аббревіації термінів з ієрогліфічною основою: 전문 용어 → 전문어 – термін.

1.3. Територіальні діалектизми у розмовно-побутової лексики сучасної корейської мови.

Територіальні діалекти корейської мови можна розділити дві групи діалектів:

- Центрально корейський, який використовується на всій території материкової Кореї.
- Чеджуйський, що використовується лише на острові Чеджу. Він цікавий тим, що зберіг середньовічні особливості корейської мови, а також має багато запозичень з китайської та японської мови.

Центрально корейський діалект поділяється на шість діалектів, а вони свою чергу розгладжуються на безліч говорів:

- Чхунчхонський діалект використовується в провінціях Чхунчхон-Намдо та Чхунчхон-Пукто Південної Кореї та міста Теджон.
- Канвонський діалект використовується в провінціях Канвондо в Північній та Південній Кореях.
- Діалект Чеджу використовується у провінції Чеджудо.
- Кенсанський діалект використовується в провінціях Кенсан-Намдо і Кенсан-Пукто ,Південна Корея, а також в містах Пусан, Тегу і Ульсан.
- Хамгенський діалект використовується в провінціях Хамген-Намдо, Хамген-Пукто та Янгандо Північної Кореї. Використовується більшістю корейською діаспорою Китаю, Росії, Казахстану, України.
- Пьонанський діалект використовується в західній та центральній частинах Північної Кореї.
- Діалект Хванхе використовується у провінціях Хванхе-Намдо та Хванхе-Пукто Північної Кореї.
- Діалект Чолла використовується в провінціях Чолла-Намдо, Чолла-Пукто а також у місті Кванджу.

В другому розділі розглянуто особливості чеджуйського та пьонанського діалектів.

Розглядаючи кожен з шести територіальних діалектів в корейській мові мене найбільше зацікавив діалект острова Чеджу. Якби мене попросили б порівняти його з якимось українським діалектом, то я безперечно обрала б карпатський говір. Відносно інших корейських діалектів чеджуйський дуже відрізняється. Думаю сеульцю зрозуміти, про що говорить житель Чеджу буде так само складно, як киянину зрозуміти бойка чи лемківця.

Також мене зацікавив пьонанський діалект. Хоча він поширений на території КНДР, проте це все ж корейська мова. Дослідження показали, що говори Північної Кореї більше зберігли свою історичну форму. Наприклад, жителі, так званого, пізнього Чосону майже не використовують англо-американізми, а використовують біль автохтонні слова.

Розглянемо більш детально особливості будови та відмінності діалекту острова Чеджу та Пьонанський діалект.

Діалект острова Чеджу

Фонетика:

- 9 монофтонгів: /이 [i], 에 [e], 애 [e], 으 [и], 어 [o], 아 [a], 우[y], 오 [o];
- Зміна дифтонгів /야 [я], 요 [ю], 유 [ю]/ на монофтонги /아 [a], 오 [o], 우[y]/ при палатизації приголосних /ㄱ [к], ㅋ [кх], ㅎ [х]: 꿀 – 줄, 효자 – 소자, 흥 – 송;
- Зміна дифтонгу /여 [йо]/ на монофтонг /에 [e]/ після губних приголосних: 며느리 – 매누리;
- Монофтонг /으 [и]/ замінюється монофтонгом /이 [i]/ : 슬피 – 실피, 쓸개 – 실게, 층계 – 칭계, 증명 – 징멍;
- Прості приголосні замінюються придихальними ㄱ [к] – ㅋ [кх]: 다르다 – 토나다, 병 – 핑;
- Посилені приголосні замінюються на придихальні ㅈ [чч] – ㅊ [чх]: 첫째 – 첫채, 떨다 – 털다, 탄 – 탄, 뛰다 – 튀다, 짝 – 착, 짜다 – 차다;
- Спостерігається тенденція до зникнення різниці між фонемами 에 [e] та 애 [e], що визнається результатом впливу інших діалектів на нього;

Граматика та морфологія:

- Відмінки: Називний “가” або “래/리”: 가루리 – 가루가, 비가 – 비가; Родовий – для діалекту Чеджу характерно опускання частки родового відмінку, однак іноді використовується частка “이”: 너의 – 느이; Знахідний “얼/럴”, або лише “르”: 모삼짚얼 – 모래짚을, 나빌 – 나비를; Спільний відмінок “왕”, “광”: 계와 고기와 – 갱이왕 쾌기왕, 밥광 떡광 – 밥과 떡과;
- Частка “은/는” замінюється на “랑/ 이랑”: 나비는 – 나비랑, 사람은 – 사람이랑;
- Сполучник “랑/ 이랑”, у свою чергу, замінюється на “영/이영”: 나랑 그 애랑 – 나영 가이영;
- Частка “야/이야” замінюються на “사/이사”: 나리사 – 나루야, 밥이사 – 밥이야;

- Замість форми “니까” – “니네/ 난”: 보니까 – 보나네, 나오니까 – 나시난;
- Замість форми “려고” – “쟁”: 먹으려고 – 먹쟁; замість “나다고” – “텐/텅/엔/앵”: 간다고 – 간텐, 가겠다고 – 가키앵;
- Питальні: 우까/우파/수까/수파/우깡/우팡/수깡/수팡 (ㄹ니까, 습니까) – 가봤습니까
- 가깝수까;
- Наказові: -(으)버서, -(으)버져, -(으)심, -주 – -세요, -자, 버시다, -라;

Пьонанський діалект

Фонетика:

- 8 монофтонгів: /이 [i], 에 [e], 애 [e], 으 [и], 어 [o], 아 [a], 우 [y], 오 [ou]/ ; Відсутність звуків /외 [ve], 위 [vi]/; відбувається їхня заміна – /외 [ve]/ – /왜 [ve]/, /외 [ve] – /우 [y]+이 [i]/: 외국 – 왜국, 쇠 – 쇠, 귀 – 구이, 쥐 – 주이;
- Серед представників похилого віку поширено явище заміни /외 [ve]/ на /오 [ou]/ чи /오 [o]+이 [i]/: 외손자 – 오순자; 외다 – 오이다;
- Явище заміни вимови /애 [e], 에 [e]/ на /아이 [ai], 어이 [oi]/ відповідно: 개 – 가이, 새 – 사이, 게 – 거이, 네 – 너이;
- Дифтонги /야 [я], 요 [ю], 유 [ю]/ у багатьох випадках замінюються /아 [a], 오 [ou], 우 [y]/: 꿀 – 굴, 학교 – 학가, 요리 – 노리, 표 – 포, 휴학 – 후학;

Граматика та морфологія:

- називний відмінок “이” та “래”: 코가 – 코이, 소가 – 소래, 내가 – 내래, 누가 – 누구라;
- родовий відмінок “에”: 남의 – 남에;
- Спільний відмінок “과”, “과하구”, “하구”: 친구와 – 친구과, 소와 – 소과하구, 누구와 – 누구하구;
- у значенні “до” та “після” замість 까지 – 꺼정, замість 부터 – 보탄, 보탕: 거기꺼정 하디 – 거기까자 하자, 나보탄 일해야디요;
- для вираження майбутнього замість “겠” – “갓”: 내가 내일 가겠어 – 내래 내일 가갓소;

- розповідне закінчення “습니다” – “스무다”: 오나침에 개 갖스무다 – 오늘 아침에 가져갔습니다;
- наявність іменних суфіксів -기, -오이, -지: 파 – 팡이, 꼬리 – 꼬랑이, 도마 – 도매기, 벌레 – 벌러지;
- своєрідні граматичні закінчення: -다 – -다야, -버니다 – -코네다, -코마 – -니?, -와 – -냐?, -버시다 – -버세다, -버수다;

Лексика:

Специфічний спосіб словотворення:

- до слова «спускатися» 드룽 [диринг] додається слово «вода» 물 [муль] і утворюється слово «колодязь», яке мало б мати вигляд 두룽물 [дурингмуль], проте в діалекті виглядає так 우물 [умуль];
- до слова «підлога» 마루 [мару] додається слово «пташка» 새 [се] і утворюється слово «дах», яке мало б мати вигляд 마루새 [марусе], проте в діалекті виглядає так 지붕마루 [чібунгмару];
- до слова «двері» 문걸 [мунколь] додається слово «новий» 새 [се] і утворюється слово «дверна ручка», яке мало б мати вигляд 문걸새 [мункольсе], проте в діалекті виглядає так 문고리 [мункорі];

Висновки до Розділу 1

Інформація подана в даному розділі свідчить, що розуміння принципів формування і використання розмовно-побутової лексики, крім створення теоретичного підґрунтя, необхідно починати з вивчення впливу історичних факторів на способи творення слів та їх поступову видозміну, діалектичну розмежованість мови, а також факторів, що впливають на осучаснення і вживання нових слів та способів словотвору.

РОЗДІЛ 2. ДОСЛІДЖЕННЯ СТИЛІВ СПІЛКУВАННЯ, ЇХ ФОРМУВАННЯ ТА СЛОВОТВІР У РОЗМОВНО-ПОБУТОВІЙ ЛЕКСИЦІ КОРЕЙСЬКОЇ

Гонорифічна форма слова вживається тоді, коли мовець хоче або вимушений підняти статус співрозмовника та для вираження дії, що виконується не першою особою тобто, не самим мовцем. Для вираження гонорифічної форми до слова додається суфікс -씨-.

В корейській мові використовують два стилі спілкування: формальний та неформальний.

В свою чергу формальний стиль розгалужується на чотири рівні ввічливості:

- Дуже високий рівень – вживається значно нижчими за статусом до найвищих статусних осіб, як от в розмові між підданим та королівською особою в часи правління ванів, або між посадовцем та президентом сьогодні. Утворюється додаванням до особи суфікс -씨-; замінюються частини мови, що мають ввічливі форми; називний відмінок 이/가 змінюється на 께서. Наприклад, 다시 생각하십시오 (подумайте ще раз).
- Звичайний високий рівень – використовується по відношенню до людей похилого віку, людей вищих за соціальним статусом та високопоставлених осіб, як от спілкування між підлеглим та керівником, або дітьми і старшим поколінням. Утворюється додаванням закінчення речення, що вказує на певний відмінок: розповідний відмінок – ㅂ니다 (при закінченні останнього слова в реченні на приголосну) та 습니다 (при закінченні останнього слова в реченні на голосну), питальний відмінок – 입니까 (на приголосну) та 습니까 (на голосну), заперечний відмінок – 아닙니다, спонукальний відмінок – ㅂ시다 (на приголосну)

та 읍시다 (на голосну). Наприклад: 뭐 어머니는 말하십니까 ? (Що мати сказали?), 할아버지는 댁에 갑니다 (Дідусь іде до дому).

Таке саме утворення в дуже високому рівні ввічливості в поєднанні з відповідним добором слів і інтонацій.

- Звичайний низький рівень – використовується між людьми одного статусу та віку, як от між співробітникам чи знайомими людьми. Заперечний відмінок – 아니예요, розповідний відмінок – 아요 (при закінченні останнього слова на голосні -а- та лежаче -о-), 어요 (в усіх інших випадках). Наприклад: 나는 오늘 아빠와 엄마를 만날가요 (Сьогодні я зустрічаюсь з татом та мамою).
 - Низький рівень – використовується при спілкуванні між молодшими в сім'ї одного віку чи друзями. Розповідний відмінок – 아 (при закінченні останнього слова на голосні -а- та лежаче -о-), 어 (в усіх інших випадках). Наприклад, 산책할까 (Пішли гуляти).
3. Неформальний (фамільярна та груба форма) – вживається старшими люди по відношенню до дітей, а також у спілкуванні між самими дітьми і людьми одного статусу та віку. Немає чітких правил та норм формування. Неформальний стиль має ввічливу форму: розповідний відмінок – 이에요 (при закінченні останнього слова на голосну), 예요(при закінченні останнього слова на приголосну); та неввічливу форму, відповідно 아 та 어. Наприклад 야, 가자! (Гей, пішли!).

В корейській мові можна виділити три рівні ввічливості:

- повага до слухача (комунікативний аспект);
- повага до суб'єкта розмови (семантико-синтаксичний аспект);
- повага до об'єкта розмови (семантико-синтаксичний аспект).

4. Перша група визначає соціально-особистісні відносин між співрозмовниками, як вік чи соціальний статус. Ця категорія відображається у зміні лексики та спеціальних граматичних структурах. Друга та третя групи – це вираження ввічливості до предмета спілкування в даній комунікативній ситуації. (Скрипник 2004 с.149-152)

Корейська мова має групу іменників та дієслів, які взаємо замінюються в залежності від ступеня ввічливості. Нижче розглянуто зміну часто вживаних в повсякденному спілкуванні слів з простої форми на ввічливу. Цікаво, що змінні слова не мають нічого спільного, навіть корені слова різні.

	Проста форма слова	Ввічлива форма слова
мати щось	있다	계시다
їсти	먹다	드시다
спати	자다	주무시다
помирати	죽다	돌아가시다
дім	집	댁
вік	나이	연세
день народження	생일	생신
запитати	묻다	여쭙다
я	나	저
давати	주다	드리다
слово	말	말씀
питати	문다	여쭙다
боліти	아프다	편찮으시다

говорити	말하다	말씀하시다
ім'я	이름	성함
їжа	밥	진지

Продуктивні суфікси корейської мови:

- **쟁이** (чені) – з додаванням до іменників називають носіїв певної професії
안경쟁이 (майстер з ремонту окулярів), 마술쟁이 (фокусник), 신발쟁이 (майстер з ремонту взуття).
- **님** (нім) – виражає повагу до співбесідника, а також для вираження ввічливості до предметів, тварин або явищ 선생님 (вчитель), 손님 (гість), 감독님 (директор).
- **걸** (кол) – назви житлових пунктів не міста 호랑이걸 (Тигрівка), 감걸 (Хурмівка), 밤나무걸 (Каштанівка).
- **투성이** (тхусоні) – утворює іменники, яким надається характеристика інтенсивності 피투성이 (весь в крові), 먼지투성이 (запилений), 오물투성이 (бруднючий).
- **이** (і) – додається до імен, які закінчуються на приголосну і вживаються без прізвища. Також використовується аби називати особу за зовнішньою або особливістю характеру та називання тваринних та рослинних назв або явищ 호랑이이 (махаон від 호랑이-나비), 순이 (Гей Сун!), 맹문이 (розтяпа, простак).
- **꼴러기** (ккулокі) – надає слову негативний відмінок 장난꼴러기 (бешкетний), 잠꼴러기 (сонько), 걱정꼴러기 (клопотун).

- 칠 (чил) – справа за назвою професії, події та дії, що мають негативний характер, або дія за допомогою предмета 비누칠 (намилюватись), 빗칠 (розчісуватись), 선생칠 (вчителювання).
- 새 (се) – утворює іменник із значенням способу дії 생김새 (вигляд зовнішній, зовнішність), 만들새 (майстерність, вміння), 차림새 (вбрання; вміння, манера вдягатись).

Приклади найбільш часто вживаних суфіксів корейської мови:

- 동 (дон) – з додаванням до слова означає «рух» – 운동 (спорт);
- 문 (мун) – речення/письмо 고 문체 (архаїзм), 겹문장 (двоскладне речення), 내포문 (конотація);
- 법 (боп) – закон/спосіб 가설법 (гіпотетичний), 공손법 (вічливий), 대등법 (рівність), 강의법 (лекційний);
- 상 (сан) (서로 상, 相) – вигляд/база 진행상 (прогрес), 음상 (негативний, вигляд), 시상 (нагорода), 상관 (відділ);
- 어 (о) мова – 우크라이나어 (українська мова), 스페인어 (іспанська мова);
- 언 (он) – мова 무언부 (невисловлений), 방언 (діалект);
- 음 (им) – звук 발음 (вимова), 음악 (музика);
- 표 (пю) – знак, позначати 감탄표 (знак оклику), 의문표 (знак питання);
- 학(хак) – вчення 언어학 (лінгвістика), ;
- 화 (хва)– процес зміни стану 간음화 (подружня зрада);

При суфіксальному словотворенні використовуються і синонімічні склади. До прикладу візьмемо 인 (사람 인, 人) і 자 (놈 자, 者) – обидва перекладаються, як людина (한국 + 인 = 한국인, 학습 + 자 = 학습자), або 말 (끝 말, 末) і 료/요 (마칠 료/마칠 요, 了), які означають кінець, закінчення (주말, 완료).

2.1. Ономатопеїчна лексика, як невід’ємна частина мови повсякденного вжитку

Слова, які є результатом звуконаслідування вивчає розділ науки про мову Ономатопея. В українській мові ономатопеїчна лексика часто на пряму утворюється від предмета чи явища, яка видає звук. Проте, звуки природи людина чує і відтворює по різному, в залежності від її рідної мови. Собака буде гавкати однаково в будь якому куточку світу, проте українець говоритиме, що собачка каже гав, американець скаже-бау. А як скаже кореець? Будь який українець не залежно від статусу, віку або регіону зрозуміє що означають звуки тік-ток, іго-го чи ква- ква. Та для того, аби зрозуміти це іноземною, йому доведеться окремо вивчати цей вид лексики.

Ономатопеїчна лексика займає не останнє місце в нашому повсякденному житті. Ми настільки звикли до цих слів, що іноді навіть не помічаємо, як часто вживаємо їх. Своєрідність структури таких слів слугує особливою підставою вважати їх окремою частиною мови. Проте думки лінгвістів є суперечливими та неоднозначними, щодо цього питання. Деякі автори відносять ономатопею до вигуків, проте вигуки – це частина мови, що виражає емоції та волевиявлення мовця, чого не можна сказати про об’єкт мого дослідження. Інші вчені відносять вигуки до прислівників .

Ономатопеїчна лексика поділяється на дві групи, які широко застосовуються в корейській мові:

1. 의태어 (образотворчі) – це звуки, що імітують рух чи зовнішній вигляд предмета. Наприклад 이 영화가 아주 슬프니까 보면서 눈물을 뚝뚝 흘렸어요.

(똑똑 вказує на звук капання води, тож фразу 똑똑 흘렸어요 можна перекласти, як покотились градом сльози)

2. 의성어 (звуконаслідувальні) – це звуки, що імітують тварин, птахів, людей, тощо (야옹 야옹- мяу мяу, 멍멍- гав гав, 음매음매- му му, 쿵- бах, 풍덩- шубовсь, 꿀꿀 꿀꿀- кофть кофть, 푹푹- звук потягу під час руху).

Основа відмінність між цими двома групами полягає у тому, що звуконаслідувальні частки відтворюють звук власне своїм звучанням; в той час, як образотворчі утворюються шляхом повторення основ слова, чергуванням звуків, а також вони схильні до сингармонізму. Перші відтворюють звуки істот або природних явищ, а інші дають уявлення про рух чи вигляд цих дій та явищ. Спільним цих двох категорій є те, що вони виражають, але не називають істоти, предмети або явища (Охріменко, 2015, с.108-110).

Всю онаматопеїчну лексику можна розділити на наступні групи за ступенем реалізації – реалізація звуконаслідувальної здатності корейського ономатопа:

- Максимальний ступінь реалізації – 32% ономатопів; Ономатоп використовується у своєму прямому значенні (멀리 떨어져 있지 않은 곳에 남자의 웅웅거리는 소리가 잘 들러요. Тут слово 웅웅 походить від дієслова 웅웅거리다, яке передає слухові відчуття героя і перекладається, як свистіти).
- Частковий ступінь реалізації – 63% ономатопів; Передають не саме звучання, а слово, що породжує звук (떨리게 하는 추위로 한 걸음도 못하고 온 몸이 가물가물 떨렸다. Дієслово 가물가물 거리다 означає дуже тремтіти, і водночас наводить на думку, про звук під час цього процесу. Таким чином створюється повна, аудіо-візуальна, картина того, що відбувається).
- Мінімальний ступінь реалізації – 5% ономатопів. Звуконаслідувальна природа слова сприймається паралельно із його значенням (나이가 많아서 그런지

달락달락 거리는 그의 온 몸이 미라나 다름없었다. Слово 달락달락 вносить в речення додаткової експресивності, одночасно першопочаткове значення слова зводиться до мінімуму). (Охріменко, 2016, с. 130-131)

-

2.2. Прислів'я та приказки як джерело формування розмовно- побутової лексики

Народна творчість виражає ментальність народу, його історію, культуру та світосприйняття. Вона виражається в піснях, казках, билинах, легендах, прислів'ях та приказках. Корейські приказки та прислів'я умовно можна поділити на дві групи:

- Приказки та прислів'я, які в перекладі схожі на українські,
- Приказки та прислів'я, які мають свою культурну та смислову відмінність.

До прикладу, прислів'я «Камінь, що котиться, мохом не поросте» або «Початок — половина діла» використовуються і в корейській мові. А от прислів'я «Навіть дорога в десять тисяч лі починається з першого кроку», або «Щоб тигра піймати, треба йти в гори» та «І в лапах тигра вцілієш, якщо не розгубишся» відображає корейські особливості, причому сенс все одно залишається зрозумілим для нас.

Також є прислів'я та приказки значення яких стає зрозумілим, лише із знання певних культурних особливостей. Розглянемо деякі з них:

그리고 감은 줄기가 마르면 떨어진다 – І хурмина впаде, якщо засохне плодоніжка.

금은 단풍 같고 인삼은 사람 같다 – Золото схоже на осінній лист, корінь женьшеню — на людину.

한 사람은 콩나물을 먹고 다른 사람에게 배가 아프다 – Соєві боби їсть один, а живіт болить у іншого

해파리는 가난한 어부의 그물로 이동합니다 – Бідному рибалці в сіть медузи йдуть.

뱀을 그릴 때, 아름다움을 위해서라도 뱀의 다리를 그리지 마십시오 – Коли малюєш змію, не малюй їй лани навіть для краси.

말벌의 둥지를 찾았어, 꿀을 위해 돈을 빌리지 마 – Знайшов осине гніздо, не позичай грошей під мед.

서쪽에서 무지개이 보이 가지고 가축을 마당으로 몰아넣다 – Побачив веселку на заході, заганяй худобину в двір. (Корейські прислів'я та приказки 1978, с.18-96).

Висновки до Розділу 2

Проведений в даному розділі аналіз відмінностей між рівнями ввічливості в корейській розмовно-побутовій лексиці дозволяє зрозуміти ментальну складову культури нації. Вивчення способів вираження та формування ономотопеїчної лексики, передачі через фольклор, який є невід'ємною частиною побутового мовленнєвого процесу, певного сенсового посилю, є необхідною умовою при вивченні мови для подальшого коректного і вільного користування нею.

ВИСНОВКИ

Підсумовуючи наведене в роботі, можна підтвердити факт того, що корейська мова є аглютинативною, оскільки: присутні відмінкові і допоміжні частки, які додаються до основи іменників, займенників, дієслів та числівників (в корейській мові 8 відмінків); наявний ряд прикінцевих та кінцевих закінчень, які додаються до дієслів та прикметників; використовується редуплікація приголосних; відбувається сингармонізм. Отже, корейська мова має свої особливості та багато відмінностей у порівнянні з найпоширенішими мовами світу, такими як українська чи англійська.

Метою даної курсової роботи було розібрати використання та формування корейської розмовно побутової лексики. Дослідивши низку різноманітних наукових робіт, зроблені певні висновки щодо структури та власне природи життя корейської мови на основі її історичних трансформацій та особливостей сучасного використання.

Для досягнення поставленої мети досліджуваної теми, були вирішені завдання, які послужили інструментом у вивченні цього питання:

1. Для доцільності спочатку було структуровано загальні складові, що формують розмовно-побутову лексику. Простежено різницю в складових лексики загального вжитку та соціально діалектично обмеженої. Окреслено характеристики прото корейської мови та гібридної писемності Іду.
2. Досліджено історичні зміни в розмовно-побутовій лексиці. Розглянуто найпоширеніші гіпотези походження корейської мови, а також структуровано за епохами її видозмінення під впливом різних культур. Описується винайдення власне корейського алфавіту під головуванням Седжон-те-вана. Зміни, яким піддалась мова в певні історичні періоди, пояснюють її сучасний стан. Вивчені походження слів, спосіб їх формування, різні зміни та трансформації, які відбулися в мові з плином часу. Виявлено суттєвий вплив запозичень на словниковий запас та словотвір корейської мови. Особливу увагу приділено такому явищу, як конгліш та наведено причини його популярності в сучасній корейській мові.

3. Вивчено такі поняття, як словоформа та морф. Виділено та роз'яснено шість груп морфів Розглядання складових одиниць слова та приклади способів адаптації і введення в мову нових термінів іноземного походження.
4. Територіальні діалекти є невід'ємною складовою розмовно-побутової лексики корейської мови. Проаналізовано види та територіальну приналежність діалектів всього корейського півострова, а також практично розглянуто Пьонанський та Чеджуйський діалект. Виявлено відчутну різницю між корейською мовою носіїв Республіки Корея та носіїв Корейської Народно-Демократичної Республіки. Це пов'язано з впливом різних мов та культур на дві частини країни. Порівнюючи мову південно-корейців з північно-корейцями виділено декілька вагомих відмінностей. Найбільша відмінність – збереження в мові жителів півночі питомо корейських слів: КНДР не відчувала на собі вплив Америки, проте мала досить тісний зв'язок з Китаєм та Росією, тому в своєму говорі має більше запозичень з російської мови; Республіка Корея в свою чергу запозичила багато суспільних систем, технологій та нововведень з Сполучених Штатів, а отже і слова нових явищ, назв та предметів запозичила з англійської мови.
5. На практиці простежено стилі спілкування та формування словотвору в розмовно-побутовій лексиці корейської мови. Вивчено найпоширеніший суфіксальний спосіб словотворення розмовної лексики в корейській мові та розглянута невід'ємна складова корейського суспільства – соціальне розмежування, та його вплив на формування мови повсякденного вжитку. З'ясовано, що на противагу українській мові, яка має два «ступені ввічливості» – ввічливий та неввічливий, в корейській мові є багато різних категорій ввічливості, що використовуються в різних життєвих ситуаціях, і неостаннім чином впливають на взаємовідносини співрозмовників. В Корейському суспільстві історично існує чітке розмежування за станом – віковим, посадовим, соціальним. Людина, що говорить має враховувати свій соціальний статус та статус співрозмовника, аби не принизити становище почуття останнього. Враховуючи доволі консервативну, сталу ієрархічну систему корейського суспільства відсутність знань щодо використання «слів ввічливості» може поставити мовця в складну ситуацію.

6. Досліджено оноματοпеїчну лексику, яка є невід'ємною частиною мови повсякденного вжитку. На основі прикладів та порівнянь з українською мовою описано способи творення, основні відмінності та практичне використання оноματοпеїчної лексики корейської мови. З'ясовано, що одні й ті самі звуки природи та істот (звірів, птахів та інших), звучать однаково в різних країнах, проте носії різних мов чують і відтворюють їх по-різному через призму звуків своєї мови. Присутня незвична різниця творення оноματοпеїчної лексики. Виявлено, що на відміну від української мови, де, зазвичай, ми використовуємо звук, що видає предмет або жива істота для творення ономотопів, в корейській мові є ще один цікавий спосіб творення нових слів цієї групи – формування образотворчих ономотопів з повторення основ або кореня слова для передачі певних емоцій. Вони передають почуття мовця, які українською відтворюються за допомогою звичайних прикметників або дієслів, наприклад сяання зірок.
7. Розглянуто фольклор як невід'ємна частина побутового мовленнєвого процесу. Народна мудрість, що передається через покоління народом і відображає його ментальність не могла не стати частиною даної роботи. Підтверджено, що дослівний переклад не передає повного розуміння теми про яку йдеться, а мови різних країн мають свої сталі вирази та символи, що при дослівному перекладі будуть незрозумілими для носіїв інших культур. До прикладу, в українській культурі серед звірів грацію виражає лань, в той час як в корейській культурі цією ознакою наділений тигр. Саме тому фраза «граційний, як тигр» буде не зрозумілою без вивчення культурних витоків. В роботі наочно показано, що при дослівний переклад буде не тільки некоректним, але й незрозумілим без знання корейської культури.

Знання наведені та структуровані в даній роботі допоможуть глибше осмислити корейську мову, як живу одиницю суспільства світу, що не є ізольованою і взаємодіє з навколишнім світом, впливаючи на нього та водночас само-змінюючись.

주석

누구든지 언어를 지배권을 얻수 있으려고 회화 일상 어휘보터 공부하기를 시작해야해요. 많이 많이 중요한 품사기위에서 사람들은 사이에 대화를 기회요. 이 작품에서 한국어 회화 일상 어휘를 다른 측면에 고려해 버렸어요.

첫 번째 부분이 이론 문제가 측면을 연구가 지요. 무슨 바꾸는 것이 역사 때 한국어에서 있었어요. 속담이란 매일 사람들로 활용하는 음절언어이예요.국민의 현명은 세대로 전해해요. 민속을 일상에 무슨 나라든지 안 사용하면 안되요. 한국어에 빌리게 어휘에서 주의를 기울이야지요.

한국어로 많이 빌리게 어휘는 예전에 중국어와 나중에 영어에서 왔어요. 이 노동에 한국의 방언들이 자세히 보이예요. 관심히 평안도 방언과 제주도 방언을 공부하짚어요. 제주도 방언에다가 아주 보존하고 많이 중국어에서 빌리게 어휘가 있고 일본어과 문법이 유사하짚아요. 한국어의 주용한 부분이 공손함이예요. 그래서 이 노동에 저는 그것을 아 쓰면 안 뒀었어요.

의성어의 어휘는 큰 부분이 어느든지 언어에 있어요. 우크라이나어나 한국어에 의성어의 단어가 다른이예요. 그리도 이 문제릉 공부하는 것은 너무 재미있었어요.

큰 문제가 이 노동을 쓰면서 우크라이나 저자나 번역이 우크라이나어로 다른 외국 과학자들에 없더니 영어와 라시아어로 책들을 읽게 뒀었어요.

이 노동을 수행하면서 많이 이자고 알아챌 수 있는 것을 알게 뒀어요. 그리고 힘들어하지만 매우 재미있었어요. 지금 많이 문제가 남기고도 있어요.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Литвиненко, В. (2012). *Особливості вживання лексики в корейській періодиці*
Серія: Філологія. Соціальні комунікації Випуск 27. Відновлено з
<https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/3870/1/%D0%9E%D0%A1%D0%9E%D0%91%D0%9B%D0%98%D0%92%D0%9E%D0%A1%D0%A2%D0%86%20%D0%92%D0%96%D0%98%D0%92%D0%90%D0%9D%D0%9D%D0%AF%20%D0%97%D0%90%D0%9F%D0%9E%D0%97%D0%98%D0%A7%D0%95%D0%9D%D0%9E%D0%87%20%D0%9B%D0%95%D0%9A%D0%A1%D0%98%D0%9A%D0%98.pdf>
- Морф і морфема*. Відновлено з https://studopedia.com.ua/1_21226_morf-I-morfema.html
- Наливайко, С. І. (Ред.). (1978). *Мудрість народна. Корейські прислів'я та приказки*. Київ: Видавництво художньої літератури «Дніпро».
- Охріменко, В. О. (2016). Механізм функціонування ономатопеїчної лексики сучасної корейської мови. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*, 2, 129-131. Відновлено з
<http://www.vestnik-philology.mgu.od.ua/archive/v22/39.pdf>
- Охріменко, В.О. (2015). Ономатопеїчна лексика, як предмет лінгвістичного дослідження. *Одеський лінгвістичний вісник*, 5, 108-111. Відновлено з
<http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/2761/ohrimenko.pdf?sequence=1&isAllowed=y4>
- Переверзєв Д.І. (2011). *Корейська мова: Шляхи формування фонетичного ладу*. Київ, Умань: Жовтий О.
Розмовно-побутова лексика. Відновлено з
https://vuzlit.com/851850/rozmovno_pobutova_leksika
- Семенюк, Г.Ф. (2005). Східні мови та літератури. *Вісник київський національний університет імені Тараса Шевченка східні мови та література*, 10, 5-27.

Відновлено з

http://visnykknuskhid.knu.ua/assets/Visnyk%20knu%20skhid_10_2005.pdf

Скрипник Ю.Д (2004) Система рівнів та форм ввічливості в сучасній корейській мові, 1, 149-153. Відновлено з

http://history.org.ua/JournALL/orientworld/orientworld_2004_1/15.pdf

Теорія літератури - літературознавство і мовознавство. Відновлено з

<https://ukrlit.net/info/criticism/slang.html>

Шестакова О.В. (2020) Мови народів Азії, Африки Київський національний університет імені Тараса Шевченка Морфологічний спосіб творення лінгвістичних термінів корейської мови Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Соціальні комунікації

https://www.philol.vernadskyjournals.in.ua/journals/2020/2_2020/part_4/19.pdf

Lee Ki-Moon. (2011). *A history of the Korean language*. Cambridge university press.